

„שלום, קוראים לי רמי, אני בן 36, רווק, נאה, מבוסס, אשמח אם תתקשרי אלי.“

„ההודעה שלך בעיתון תפסה את עיניי. גם אני נראה טוב, וכל אותם דברים שאמרת על עצמך, ואשמח אם ניפגשו...“

„למה את כליכך חושבת את עצמך? אני בטוח שאני הרבה יותר ממך...“

„שמי דויד, ואני הייתי רוצה ליצור קשר עם אשה חמה ואוהבת. תתקשרי אלי, יש לי רכב ואני אבוא לקחת אותך...“

„אני מת לזיינ אותך...“

„שמי הראל, אני עושה עכשיו סטאו' במישפטים, אין לי זמן להוציא את האף מהעבודה, ובכל זאת נורא בלי להכיר מישהי נהדרת...“

„שלום, פרה, מה כבר אפשר לספר ב־40 שניות למזכירות האלקטרונית האלה? הכל כל כך טכני, נורא רוצה לדבר איתך, ההודעה שלך מסקרנת, תתקשרי...“

„הי, מאוד מעניין אותי מה זה הסיפור הזה, או תתקשרי אלי ותספרי לי, אולי גם ייצא מזה משהו...“

המון קולות. המון שמות, חמימות ומבוכה.

ההודעה שאפשר להשאיר מוגבלת ל־40 שניות, וחלק מהמתקשרים מספרים על עצמם בהתלהבות, לא מספיקים להגיד הכל ומתקשרים שוב

כחברה מוכנים לעזור לכל אחד כאופן אישי לנסח את המודעה בעיתון, ואת הפתיח המוקלט במענה האלקטרוני. שכרתי לי תיבה טלפונית לארבעה שבועות. כדי שלא אשכח איך להפעיל את המערכת, קיבלתי גם דף־הסבר: הפונה מחייג את מיספר הטלמסר שלך, הוא שומע את הפתיח האישי ומשאיר לך את הודעתו. את, מחייגת את מי ספרה־טלפון של תיבתך, ומיד כשאת שומעת את הפתיח האישי שלך את מקרבת את השלטר־חוק לפומית ומקיי שם את הצופן הסודי. שרות טלמסר יאמר לך כמה הודעות חדשות התקבלו בתיבתך, ולאחר מכן מציג לך אפשרויות בחירה: האזנה להודעות, שינוי הפתיח או סיוע.

כשאני מצוידת בכל ההסברים הטכניים, חייגתי מביתי לתיבת החדשה, הסודית והמסקרנת. הקלטתי פתיח נחמד: „שלום, אני לא יודעת מה להגיד. מה כבר אפשר להגיד, בלי להישמע יותר מדי כאנאליזת אפ"א אתה... לא, זה לא טוב. אני את כל הדברים המתנשאים על עצמי כבר פירסמתי בעיתון. עכשיו תורך.“

„מבוסס, אוהב סכס“

ב יום השישי, עם פירסום המודעה בעיתון, החל מטרה־השיחות לתיבה.

הקיצין. הבחור סיפר לי שמגיעות אליו מדי יום עשרות פניות. הבחורות הפריכות רובן ברמה גבוהה מאוד, וגם בנסיבות אחרות היה שמח אילו היו עורכים לו היכרות איתן. מיד שאלתי האם יש גם משהו רציני, ואם כן — מה צבע הזמנות, אבל לצערי הוא התמקד מתשובה עניינית.

למחרת התייצבתי במישרי טלמסר בעל התיבות הטלפוניות. ביקשתי שיסבירו לי איך שוכרים תיבה כזו, איך מפרסמים מודעה, איך מקבלים את ההודעות ולמה לצפות.

העובדים שם, אנשי־מכירות מארמנים, נחמדים וסימפאתיים, סיפרו ש־טלמסר היא חברה בעלת מאות קווי טלפון. ניתן לשכור קרטלפון עם מענה אלקטרוני למטרות שונות, עיסקיות או פרטיות.

לטלמסר פרויקט הנקרא טלקשור. אדם שוכר תיבת טלפון, ובמקביל מפ"רסם מודעה בעיתון, שבה הוא מתאר את מבוקשו.

הקוראים יכולים לטלפן בכל עת למיספר שפורסם בעיתון. המערכת מופעלת על־ידי מחשבים משוכללים, הפועלים כך שהמיספר אף פעם אינו פוסט. בעל־התיבה יכול לטלפן מכל טלפון אל תיבתו האישית, ולהאזין להודעות שהושארו לו. המנוי קובע לעצמו צופן סודי, שרק באמצעותו ניי תן להקשיב להודעות שהושארו. השרות הוא סודי לחלוטין. העובדים

„הוא רצה להיפגש באותו הערב כדי שלא יהיה זמן לפתח ציפיות...“

היתה חסרה אותה אינטימיות טלפונית...“

לגבי מראם, כולם חושבים שהם נראים טוב, או להיפך. הבעייה היא לגבי הרוב, שאינם שייכים לאחת משתי קטגוריות אלה.

דן אמר לי שהוא נראה טוב, ושאינו ספק בעובדה זו. הוא גם הוסיף ואמר שבנושא זה אינו דואג, כי יש לו הצלחה אצל בנות המין הנשי, וסביר להניח שגם אני אשבה בקיסמו. הוא היה קצת מודאג לגבי מראי, וגם אני הצלחתי להרגיעו.

קבענו להיפגש בכית־קפה נידה. ידעתי שהוא קצת חושש מהפגישה, אך שנינו היינו מלאי סקרנות.

ברגע שראיתי אותו, ידעתי שאינני מן החושבות שהוא נראה טוב. אילו הייתי באמת רוצה להכיר חבר, הייתי מסתובבת והולכת, אבל בגלל הכתבה היתה לי סיבה די טובה להישאר.

ההמשך היה גרוע. השוחה המתגלגלת, שאליה הצלחנו להגיע בטלפון, לא חזרה על עצמה. היתה חסרה אותה אינטימיות טלפונית.

דן מאוד התרגש ואיכר את הביטחון העצמי שהפגין בטלפון. הוא דיבר על עבודתו ואני על עבודתי. בשלב מסוים, יים, אחרי חצי שעה בערך, סיפרתי לו שאני רוצה לעשות כתבה. הוא לא היה משועשע, ואמר לי שאינני יכולה להסתתר מאחורי כתבה, או שאני רוצה להכיר מישהו כאמת, או שעלי להפסיק לשחק בנושא שאחרים מתייחסים אליו מאוד ברצינות.

הוא אמר שמצאתי חן בעיניו כה תחלה, וכעת אינו בטוח בכך. יש בי, לדעתו, מן הצביעות.

היתה מבוכה. סיימנו לשתות את הקפה. אני שילמתי, כי הרגשתי שהוא מרגיש מרומה, ואם ישלם ירגיש גם מנוצל.

הסתלקתי משם. אילו באתי להכיר את נסיד חלומותי, אני מתארת לעצמי שהייתי עוזבת מאוד מאוכזבת. חזרתי הביתה, להודעות. האננונימי

צילום: אלי דסה
(המשך בעמוד 24)

ושוב. שרות טלמסר מוסר לי את שעת ההתקשרות המדוייקת, וההודעות זוררות. כל רקה הודעה. אף פעם לא הייתי כליכך מבוקשת.

„אני מהודעה הקודמת, לא הספקתי להגיד לך שאני מהנרס, מבוסס, אוהב סכס וקוראים לי גבי...“

„קוראים לי יובל. היום הגעתי לא ריק, אחרי שהות ממושכת בארצות הברית, תתקשרי ונראה מה יהיה...“

הפונים, ברוב המיקרים, הציגו עצימם כשמים הפרטי. רבים מהם בעלי מיקצועות חופשיים: רופאים, מהנרס, סים, עורכי־דין, צלמים, עיתונאים.

קשה להחליט למי מכולם לטלפן בחורה. הקביעה שלי עם מי להתקשר היתה על פי נימת הקול, אינטונציות. בעיקר עניתי להודעות קצת יוצאות־דופן, שאותן זכרתי.

אחד האנשים התקשר איתי והשאיר לי 10 הודעות שבהן לא הודעה. „קשה להאמין שבחורה, שהיא באמת מוצלחת כפי שתיארת את עצמך, תפרסם מודעה. החלום שלי הוא שבת המין הנשי, שהיא מוצלחת בין הנשים כפי שאני מוצלח בין הגברים, תתקשר אלי.“

בהמשך הוא טילפן שוב ושוב, וסיפר על עצמו. קולו היה תמיד עליו ומלא חיוניות. חיכיתי לרגע שישאיר מיספר טלפון.

בית־קפה נידח

ב אחת ההודעות הראשונות שקיבלתי סיפר לי מישהו ששמו דן, בן 30, עוסק בפירסום. קולו מצא חן בעיני. התקשרתי איתו.

התפתחה שיחה מאוד נחמדה ועירינית. לא היתה לו כל בעיה לספר על עצמו פרטים מזהים, כמו שם מלא, מקום־העבודה, ואף על אהבותיו ושאיפותיו. אחרי 10 דקות קבענו שניפגש באותו הערב.

עניין אותי לדעת איך הוא יתאר את מראהו. יש אנשים שיש קונסנוס